

WYBORY SAMORZĄDOWE 2024 DWA MILIONY (2.000.000) złotych robi wrażenie!

Szanowni Państwo – Drodzy Wyborcy

W dniu 16 września 2022r w Sądzie Okręgowym w Kielcach VII Wydział Gospodarczy zapadł wyrok w sprawie wytoczonego powództwa przez Prokuratora Rejonowego w Pińczowie przeciwko Kazimierskiemu Ośrodkowi Sportowemu Sp z o.o. w Kazimierzy Wielkiej o stwierdzenie nieważności uchwały

Sąd Okręgowy w pkt I stwierdził, że uchwała nr 11 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki Kazimierski Ośrodek Sportowy Sp z o.o. w Kazimierzy Wielkiej z dnia 28 sierpnia 2019r w sprawie powołania pana RP na prezesa zarządu spółki jest nieważna.

Wyrok jest prawomocny, a to oznacza, że panowie prezesi SM i RP w poprzednich latach również byli wadliwie powołani na członków zarządu spółki Kazimierski Ośrodek Sportowy Sp z o.o.

Odnosząc się w szczególności do przedstawionych powyżej zarzutów i przesłanek odpowiedzialności Zgromadzenia Wspólników spółki reprezentowanych przez Burmistrza Miasta i Gminy Kaziemierza Wielka pana Adama Bodziocha, Starostę Powiatu Kazimierskiego pana Jana Nowaka i zastępcę pana Michała Buckiego, w pierwszej kolejności podkreślić należy, że jak wynika wprost z przepisu Ustawy o samorządzie gminnym (cyt. „Obowiązkiem osób uczestniczących w zarządzaniu mieniem komunalnym jest zachowanie szczególnej staranności przy wykonywaniu zarządu zgodnie z przeznaczeniem tego mienia i jego ochrona.”) i art. 50 Ustawy o samorządzie powiatowym (cyt. „Zarząd i ochrona mienia powiatu powinny być wykonywane ze szczególną starannością.”).

Biorąc pod uwagę fakt, że spółki samorządowe (komunalne) nie są nastawione na prowadzenie działalności gospodarczej w pełnym tego słowa znaczeniu, gdyż świadczą usługi użyteczności publicznej. W związku z powyższym, największy nacisk należy, niestety, postawić na **legalność działania w ujęciu formalnym**, niż na celowość tj, osiągnięcie jak najlepszego wyniku finansowego czyli zysku.

Dlatego też, pojęcia szkody i adekwatnego związku przyczynowego występującego między jej powstaniem, a zachowaniem Zgromadzenia Wspólników polegającym na bezpodstawnym wypłaceniu wynagrodzenia prezesom spółki **w wysokości 2.000.000 zł**, za ostatnie 18 lat należy rozumieć zgodnie ze znaczeniem ugruntowanym na gruncie prawa cywilnego (KC). W omawianym przypadku szkoda obejmuje zatem zarówno stratę, jak też utracone korzyści, zaś adekwatny związek przyczynowy eliminuje objęcie odpowiedzialnością następstw wykraczających poza standardowe ramy – poza normalne, typowe następstwa naruszenia.

Spółka nie jest zainteresowana skierowaniem sprawy do prokuratury, ponieważ wszyscy członkowie jej organów są „umoczeni”.

Tak się buduje kapitał polityczny i „kupuje” przyszłych wyborców – patologia. Niżej załączam uzasadnienie wyroku sądu.

Sławomir Kita

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach VII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Strączyńska

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Mikos

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2022 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokuratora Rejonowego w Pińczowie

przeciwko (...) w K. W.

o stwierdzenie nieważności uchwały

I. stwierdza, że uchwała nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) w K. W. z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie powołania R. P. na prezesa zarządu spółki jest nieważna,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od Prokuratora Rejonowego w Pińczowie na rzecz (...) w K. W. kwotę 548,50 zł (pięćset czterdzieści osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje pobrać od (...) w K. W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach kwotę 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

V. pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Kielcach.

SSO Małgorzata Strączyńska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 stycznia 2022 r. (sprostowanym pismem procesowym z dnia 20 maja 2022 r. – k. 102v) powód Prokurator Rejonowy w Pińczowie, działając na podstawie art. 7 k.p.c. i art. 252 § 1 k.s.h., domagał się stwierdzenia nieważności: uchwały Nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) w K. W. z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki oraz uchwały Nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) w K. W. z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie powołania R. P. na prezesa zarządu spółki.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwana jest spółką z większościovym udziałem jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu przepisów art. 9 i nast. ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, a jej wspólnikami są Gmina K. W., oraz Powiat (...). W dniu 30 stycznia 2020 r. podjęta została uchwała Nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki. Dnia 28 sierpnia 2019 r. podjęta została Uchwała nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki w sprawie powołania R. P. na prezesa zarządu spółki. Zdaniem powoda uchwały te zawierają zapisy niezgodne z ustawą w rozumieniu art. 252 § 1 k.s.h., albowiem uchwała Nr (...) w § 17 wprowadza zapis, iż Rada Nadzorcza składa się z trzech członków powoływanych przez Zgromadzenie Wspólników na czas trwania okresu kadencji Rady Powiatu i Rady Gminy, a § 13 ust. 5 stanowi, iż do wyłącznej kompetencji Zgromadzenia Wspólników należy wybór i odwoływanie, a także przyjmowanie rezygnacji członka Zarządu i Rady Nadzorczej. Zapisy te pozostają w sprzeczności z przepisami art. 10a ust. 1, 3 i 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej co do czasu trwania kadencji rady nadzorczej i co do organu powołującego i odwołującego członków zarządu spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego. Zdaniem powoda zachodzi również nieważność uchwały nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie powołania Pana R. powołania P. na Prezesa Zarządu Spółki. Jak wynika bowiem z regulacji art. 10a ust. 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej członków zarządu spółki z udziałem jednostek samorządu terytorialnego powołuje i odwołuje rada nadzorcza, a nie jak to miało miejsce na gruncie niniejszej spraw Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki. Powód uzasadnił również zachowanie terminu dla wytoczenia powództwa, o którym mowa w treści art. 252 § 3 k.s.h. oraz przesłanki dla wytoczenia niniejszego powództwa działając w interesie publicznym przez prokuratora stosowanie do zapisu art. 7 k.p.c. ze względu na fakt, iż wymaga tego ochrona praworządności i interes społeczny. (k. 4-7)

(...) w K. W. w odpowiedzi na pozew wniosł o: oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że niniejsze powództwo jest zbyteczne z uwagi na działania, które spółka podjęła, a także z uwagi na brak jednoznacznego obowiązku dostosowania zapisów umowy spółki dla pozwanej na podstawie art. 5 ustawy nowelizującej UoGK – ustawy z dnia 17 października 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce komunalnej. Stwierdzenia nieważności ww. uchwał nie wymaga też, w ocenie pozwanej, konieczność ochrony praworządności, praw obywatelskich czy interesu społecznego, o której mowa w art. 7 k.p.c. Pozwany dodał, że Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki w dniu 14 grudnia 2021 r. dokonało zmiany umowy spółki, które uwzględniają w całości zapisy art. 10a UoGK i zostały zarejestrowane w rejestrze przedsiębiorców KRS w dniu 31 grudnia 2021 r. Natomiast w dniu 1 marca 2022 r. został złożony do rejestru tekst jednolity umowy spółki z dnia 15 grudnia 2021 r. uwzględniający ww. zmiany. W oparciu o zmienione zapisy umowy spółki, Rada Nadzorcza w dniu 18 lutego 2022 r. postanowiła powołać R. P. na prezesa zarządu spółki oraz, działając na podstawie art. 103 § 1 k.o. w zw. z art. 2 k.s.h. i na wypadek stwierdzenia nieważności uchwały Zgromadzenia Wspólników powołującej go na tę funkcję – potwierdzić wszelkie czynności i działania, jakie od powołania w dniu 28 sierpnia 2019 r. przez Zgromadzenie Wspólników do dnia podjęcia uchwały Rady w dniu 18 lutego 2022 r. R. P. podejmował w imieniu Spółki. Pozwana dodała, że aktualnie wszyscy członkowie rady nadzorczej pozwanej spółki spełniają wymagania w zakresie posiadania kompetencji do zasiadania w radach nadzorczych spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego (art. 10a ust. 5 UoGN) i ten stan trwa od kilku wcześniejszych kadencji rady nadzorczej. Przyznał, że do dnia 14 grudnia 2021 r.

zapisy umowy spółki nie zostały dostosowane do zapisów nowelizacji UoGK z dnia 17 października 2003 r. Spółka działa w przestrzeni gospodarej za pośrednictwem prawidłowo umocowanych organów i przedstawicieli, zatem nie zachodzi też konieczność ochrony innych uczestników obrotu gospodarczego i stwierdzenia nieważności uchwał objętych pozwem. (k. 64-67)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 lipca 2003 r. w formie aktu notarialnego przed notariuszem G. G. za nr Rep. A 2216/2003 została zawarta umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością występującej w obrocie pod firmą (...) w K. W. (...) są Gmina K. W., która posiada 49% udziałów oraz Powiat (...) posiadający 51% udziałów spółki. Pozwana jest spółka z większościowym udziałem jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu przepisów art. 9 i nast. ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz.U.2021.679 t.j.).

W § 17 umowy spółki ustalono, iż Rada Nadzorcza składa się z trzech członków powołanych przez Zgromadzenie Wspólników na okres kadencji Rady Powiatu i Rady Gminy.

Zgodnie z § 13 pkt 5 umowy spółki do wyłącznej kompetencji Zgromadzenia Wspólników należy wybór i odwołanie, a także przyjmowanie rezygnacji członka Zarządu i Rady Nadzorczej.

Pozwana spółka została zarejestrowana w rejestrze przedsiębiorców KRS z dniem 17 lutego 2004 r.

(okoliczności bezsporne potwierdzone: informacją odpowiadającą odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS – k. 8-22, umowa spółki – k. 34-37)

W dniu 28 sierpnia 2019 r. Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) w K. W. podjęło uchwałę nr (...) w sprawie powołania R. P. na prezesa zarządu spółki.

(okoliczności bezsporne potwierdzone: protokołem ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 28 sierpnia 2019 r. wraz z listą obecności – k. 51-53, uchwała nr (...) – k. 131)

W dniu 30 stycznia 2020 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) w K. W. podjęło uchwałę Nr (...) w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki. Uchwała ta nie wprowadza żadnych zmian w treści umowy spółki, a jedynie uporządkowuje tekst pierwotny umowy spółki z uwzględnieniem zmian wprowadzonych uchwałami poprzedzającymi przyjęcie zaskarżonej uchwały nr (...). W szczególności w zakresie § 17 i § 13 ust. 5 uchwała ta przywołuje pierwotny tekst umowy spółki.

(okoliczności bezsporne potwierdzone: protokołem z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 30 stycznia 2020 r. wraz z listą obecności i uchwałą nr (...) – k. 45-50)

Pismem z dnia 19 lipca 2021 r. (data nadania 21 lipca 2021 r.) przesłanym do Prokuratury Okręgowej w Kielcach S. K. zwrócił się o wytoczenie powództwa o stwierdzenie nieważności wszystkich uchwał Zgromadzenia Wspólników oraz Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki, dotyczących wyboru rady nadzorczej oraz zarządu za lata 2003 – 2021. Pismo to skutkowało wszczęciem postępowania wyjaśniającego pod sygn. 4126-O.Pa.1.2021, w toku którego uzyskano wiadomości o podjęciu zaskarżonych uchwał. W dniu 10 września 2021 r. powód otrzymał kopię uchwały Nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 30 stycznia 2020 r. i następnie za pismem pozwanej z dnia 22 września 2021 r. kopię uchwały nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników tej Spółki z dnia 28 sierpnia 2019 r.

(dowód: pismo Prokuratury Okręgowej w Kielcach znak PO.I Ko 68/21 z dnia 29 lipca 2021 r. – k. 23, pismo S. K. z dnia 19 lipca 2021 r. – k. 24-33, odpis pisma pozwanej spółki z dnia 22 września 2021 r. – k. 38, pismo z dnia 29 grudnia 2021 roku sygn. 4126-O. (...) 2021 – k. 55-57)

W dniu 14 grudnia 2021 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki dokonało zmiany umowy spółki, m.in. poprzez:

- skreślenie w § 13 umowy spółki kompetencji Zgromadzenia Wspólników do powoływania członków zarządu spółki,
- zmianę § 17 umowy spółki, który w miejsce dotychczasowego otrzymał nowe brzmienie: 1. Rada Nadzorcza składa się z trzech członków powołanych przez Zgromadzenie Wspólników na okres wspólnej trzyletniej kadencji.
- 2. Mandat członka Rady Nadzorczej wygasa z dniem odbycia Zgromadzenia Wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji."
- dopisanie w § 22 umowy spółki kompetencji Rady Nadzorczej do powoływania członków zarządu spółki.

Wskazanie powyżej zmiany uwzględniają zapisy art. 10a ustawy o gospodarce komunalnej i zostały zarejestrowane w rejestrze przedsiębiorców KRS w dniu 31 grudnia 2021 r.

W dniu 1 marca 2022 r. został złożony do rejestru tekst jednolity umowy spółki z dnia 15 grudnia 2021 r. uwzględniający ww. zmiany.

(dowód: protokół z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki z dnia 14 grudnia 2021 r. w formie aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza M. A. za nr Rep. A 1427/2021, wraz z listą obecności – k. 68-73, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS – k. 74-77, tekst jednolity umowy spółki z dnia 15 grudnia 2021 r. wraz z dowodem złożenia go do akt spółki w dniu 1 marca 2022 r. – k. 78-82)

W dniu 18 lutego 2022 r. Rada Nadzorcza (...) w K. W. powołała R. P. na prezesa zarządu pozwanej spółki, a nadto działając na podstawie art. 103 § 1 k.c. w zw. z art. 2 k.s.h. i na wypadek stwierdzenia nieważności przedmiotowej Uchwały Nr (...) Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki powołującej go na tę funkcję, potwierdziła wszelkie czynności i działania, jakie od powołania w dniu 28 sierpnia 2019 r. przez Zgromadzenie Wspólników do dnia podjęcia uchwały Rady w dniu 18 lutego 2022 r. R. P. podejmował w imieniu pozwanej spółki, w tym w szczególności wszelkie podpisy lub wyrażone w inny sposób wobec osób trzecich, zgodnie z zapisami umowy spółki: umowy, oświadczenia, dyspozycje, zarządzenia, oświadczenia wiedzy lub woli oraz inne zaciągnięte w imieniu spółki zobowiązania.

(dowód: protokół posiedzenia Rady Nadzorczej Spółki z dnia 18 lutego 2022 r. – k. 83, uchwała nr (...) Rady Nadzorczej – k. 84)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów z dokumentów. W ocenie Sądu dowody te, w zakresie, w jakim stanowiły podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, tworzą spójny i niebudzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to zasługujący na wiarę materiał dowodowy. Stwierdzić należy, że żadna ze stron nie poddawała w wątpliwość ich wiarygodności i mocy dowodowej, również Sąd nie dopatrył się w nich niczego, co uzasadniałoby powzięcie wątpliwości w tym zakresie.

Wskazać również należy, iż zgodnie z treścią art. 229 i 230 k.p.c., okoliczności bezsporne w ogóle nie wymagały wykazywania ich prawdziwości za pomocą dowodów, albowiem zostały przez strony wprost przyznane, bądź też nie zostały zaprzeczone, co zostało przez Sąd ocenione zgodnie z regulami wskazanymi w powołanych przepisach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się częściowo zasadne.

Podstawą prawną powództwa wytoczonego w przedmiotowej sprawie był art. 7 k.p.c. w zw. z art. 252 § 1 k.s.h.

Zgodnie z dyspozycją art. 7 zd. 1 k.p.c. prokurator może żądać wszczęcia postępowania w każdej sprawie, jak również wziąć udział w każdym toczącym się już postępowaniu, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praworządności, praw obywateli lub interesu społecznego.

Stosownie zaś do treści art. 252 § 1 k.s.h. osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250, przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Uwzględniając ustawowe upoważnienie wynikające z art. 7 k.p.c., prokurator, mimo iż nie jest podmiotem wymienionym w art. 250 k.s.h., niewątpliwie posiada również legitymację procesową czynną do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą, w sytuacji, gdy wymaga tego ochrona praworządności lub interesu społecznego. Wbrew stanowisku pozwanej spółki, w okolicznościach niniejszej sprawy, a w szczególności w zakresie zaskarżonej uchwały Nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 28 sierpnia 2019 r., faktycznie zaistniały przesłanki do interwencji prokuratora, gdyż wymagała tego ochrona praworządności i interes społeczny. Jak słusznie wskazał powód, okoliczność, iż przedmiot podjętych przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki uchwał z dnia 14 grudnia 2021 r. oraz uchwały Rady Nadzorczej pozwanej spółki z dnia 18 lutego 2022 r. w przedmiocie powołania na prezesa zarządu R. P. dotyczy przedmiotu uprzednio regulowanego przez zaskarżone uchwały nie oznacza automatycznego wyeliminowania zaskarżonych uchwał z obrotu prawnego, czy też przyjęcia, iż są uchwałami nieistniejącymi. One w dalszym ciągu funkcjonują w obrocie prawnym, bowiem stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą może nastąpić wyłącznie w drodze orzeczenia sądu. Specyfika sankcji nieważności przewidzianej w art. 252 § 1 k.s.h. wiąże się między innymi z tym, iż wyrok stwierdzający nieważność uchwały ma charakter konstytutywny. Dopiero zatem orzeczenie sądu eliminuje prawomocnie uchwałę z obrotu. (tak: wyrok SN z 18.04.2019 r., II CSK 197/18, LEX nr 2650316). Podobnie w wyroku z 10.10.2016 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi (I ACa 29/16, LEX nr 2162971) stwierdził, iż wyrok sądu, wydany na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. niweczy byt prawny zaskarżonej uchwały od chwili jej powzięcia, prowadząc do stworzenia sytuacji, jakby uchwała w ogóle nie została podjęta, przy czym możliwość powołania się na ten skutek aktualizuje się dopiero z chwilą wydania prawomocnego wyroku stwierdzającego sprzeczność kwestionowanej uchwały z ustawą. Siłą sam fakt podjęcia przez organy pozwanej spółki kolejnych wskazanych powyżej uchwał *de facto* pośrednio świadczy o zasadności zarzutu naruszenia przepisów prawa przez zaskarżoną uchwałę nr (...) z dnia 28 sierpnia 2019 r.

Zgodnie z art. 252 k.s.h. prawo do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wygasa z upływem 6 miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż z upływem 3 lat od dnia powzięcia uchwały. Poza sporem była okoliczność, iż w okolicznościach rozpoznawanej sprawy powód dochował wspomnianego terminu. Bezsporne pozostawały również okoliczności głosowania nad zaskarżonymi uchwałami, co potwierdzają załączone do pozwu protokoły oraz listy obecności.

Przechodząc do rozważań dotyczących sprzeczności zaskarżonych uchwał z ustawą należy w pierwszej kolejności podkreślić, iż nie budzi żadnych wątpliwości Sądu okoliczność, że wadliwość z ustawą, o jakiej mowa w art. 252 § 1 k.s.h. to nie tylko wadliwość z ustawą Kodeks spółek handlowych (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14.08.2008 r. VI ACa 1633/07, lex nr 1641106).

Zawarta w dniu 31 lipca 2003 r. umowa (...) w K. W. w § 17 przewidywała, iż Rada Nadzorcza składa się z trzech członków powołanych przez Zgromadzenie Wspólników na okres kadencji Rady Powiatu i Rady Gminy. Zgodnie zaś z § 13 pkt 5 umowy spółki do wyłącznej kompetencji Zgromadzenia Wspólników należy wybór i odwołanie, a także przyjmowanie rezygnacji członka Zarządu i Rady Nadzorczej. Wspólnikami pozwanej spółki są Gmina K.W. z 49% udziałów oraz Powiat (...) posiadający 51% udziałów spółki, zatem niewątpliwie pozwana jest spółką z większościovym udziałem jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu przepisów art. 9 i nast. ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz.U.2021.679 t.j.). Zgodnie z brzmieniem art. 10a ust. 2 powołanej ustawy (obowiązującym od dnia 9 grudnia 2003 r.) w spółkach z udziałem

jednostek samorządu terytorialnego stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy. Przepisy ustawy o gospodarce komunalnej stanowią zatem *lex specialis* względem przepisów k.s.h. i jako takie nie mogą być odmiennie modyfikowane wolą organów spółki. Stosownie zaś do brzmienia art. 10a ust. 6 ustawy o gospodarce komunalnej członków zarządu spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego powołuje i odwołuje rada nadzorcza. Powołany przepis ma charakter bezwzględnie obowiązujący. W związku z powyższym umowa spółki nie może wprowadzić odmiennych regulacji, ani też przepis ten nie może być interpretowany rozszerzająco. Tymczasem zaskarżoną uchwałą nr (...) z dnia 28 sierpnia 2019 r. Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki powołało R. P. na prezesa zarządu spółki. W świetle powołanego przepisu art. 10a ust. 6 ustawy o gospodarce komunalnej powoływanie członków zarządu spółki z udziałem jednostek samorządu terytorialnego zostało zastrzeżone do wyłącznej kompetencji rady nadzorczej. W konsekwencji nie ulega wątpliwości, że uchwała nr (...) w sprawie powołania R. P. na prezesa zarządu pozwanej spółki została podjęta przez nieuprawniony organ, sprzecznie z bezwzględnie obowiązującym przepisem prawa rangi ustawowej. W takiej sytuacji, na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. w zw. z art. 10a ust. 2 i 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, należało stwierdzić nieważność zaskarżonej uchwały nr (...) z dnia 28 sierpnia 2019 r. Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki, o czym Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku.

Jak już wyżej zaznaczono, prawidłowości powyższych wywodów nie zmienia w szczególności okoliczność, że uchwałą nr (...) z dnia 18 lutego 2022 r. Rada Nadzorcza pozwanej spółki powołała na członka zarządu pozwanej spółki (...) i powierzyła mu funkcję prezesa zarządu oraz potwierdziła wszelkie podjęte przez niego czynności i działania od dnia 28 sierpnia 2019 r., bowiem wyrok stwierdzający nieważność uchwały ma charakter konstytutywny. Dopiero zatem orzeczenie sądu eliminuje prawomocnie uchwałę z obrotu (tak: wyrok SN z 18.04.2019 r., II CSK 197/18, LEX nr 2650316).

Inaczej wygląda natomiast kwestia sprzeczności z prawem drugiej z zaskarżonych uchwał, tj. uchwały Nr (...) z dnia 30 stycznia 2020 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki. Uchwała ta jest uchwałą czysto techniczną, porządkującą. Nie wprowadza ona żadnych zmian w treści umowy spółki, a jedynie uporządkowuje tekst pierwotny umowy spółki z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych uchwałami poprzedzającymi przyjęcie zaskarżonej uchwały nr (...). W szczególności w zakresie § 17 i § 13 ust. 5 uchwała ta przywołuje pierwotny tekst umowy spółki, nie wprowadzając do niego żadnych modyfikacji. W związku z powyższym nie kreuje ona nowego stanu prawnego. Wyeliminowanie z obrotu prawnego przedmiotowej uchwały Nr (...) z dnia 30 stycznia 2020 r. nie doprowadzi również do zmiany niezgodności zapisów § 17 i § 13 ust. 5 umowy spółki (...) w K. W. z bezwzględnie obowiązującymi przepisami ustawy, w tym z art. 10a ust. 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, odnośnie organu uprawnionego do powoływania i odwoływania członków zarządu spółki z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, a także z art. 10a ust. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U.2020.920) oraz art. 16 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2021.1372) odnośnie czasu trwania kadencji rady nadzorczej. Ta sprzeczność z ustawą wynika bowiem z tekstu pierwotnego umowy spółki, a nie zaskarżonej uchwały. Rację ma przy tym powód, że przepisy ustawy z dnia 17 października 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce komunalnej (t.j. Dz.U. 2003.199.1937) wprowadzającej przepisy przejściowe związane z przejściem przez obowiązane podmioty przyjętych rozwiązań w art. 5 zakreślały termin 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dla spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego oraz spółek zależnych od tych spółek, istniejących w dniu wejścia w życie ustawy, na dostosowanie postanowień swoich umów, aktów założycielskich lub statutów do jej przepisów. Niemniej jednak brak dostosowania postanowień umów takich spółek do przepisów ustawy należało egzekwować w inny tryb niż zaskarżenie czysto technicznej uchwały w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki. Istnieją do tego inne środki, jak chociażby postępowanie przymuszające prowadzone przez sąd rejestrowy w trybie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U.2022.1683 t.j.). Trudno zatem dostrzec w jaki sposób uchwała w sprawie przyjęcia tekstu jednolitego umowy spółki, nie wprowadzając przy tym żadnych zmian do umowy spółki, mogłaby być sprzeczna z obowiązującymi przepisami prawa. Zakładając czysto hipotetycznie sprzeczność tej uchwały z ustawą, stwierdzenie jej nieważności również nie doprowadzi do wyeliminowania z obrotu prawnego zapisów umowy spółki sprzecznych z ustawą, zatem cel wyłączenia

powództwa w tym zakresie, jakim miała być ochrona praworządności i interes społeczny nie zostanie osiągnięty. W związku z powyższym w tym zakresie brak jest sprzeczności z ustawą przedmiotowej uchwały Nr (...) z dnia 30 stycznia 2020 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki, jak i brak po stronie powoda interesu prawnego w jej zaskarżeniu, a powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II sentencji wyroku.

Na marginesie należy jedynie zauważyć, iż mimo oddalenia powództwa w zakresie uchwały Nr (...) z dnia 30 stycznia 2020 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki, powód pośrednio osiągnął zamierzony cel, bowiem tuż przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, tj. w dniu 14 grudnia 2021 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki dokonało zmiany umowy spółki, m.in. poprzez:

- skreślenie w § 13 umowy spółki kompetencji Zgromadzenia Wspólników do powoływania członków zarządu spółki,
- zmianę § 17 umowy spółki, który w miejsce dotychczasowego otrzymał nowe brzmienie: 1. Rada Nadzorcza składa się z trzech członków powołanych przez Zgromadzenie Wspólników na okres wspólnej trzyletniej kadencji. 2. Mandat członka Rady Nadzorczej wygasa z dniem odbycia Zgromadzenia Wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji.
- dopisanie w § 22 umowy spółki kompetencji Rady Nadzorczej do powoływania członków zarządu spółki.

Wskazanie powyżej zmiany uwzględniają zapisy art. 10a ustawy o gospodarce komunalnej i tym samym usuwają stan sprzeczności z ustawą wskazanych zapisów umowy spółki. Oczywiście zmiana ta nie wywiera skutku ex tunc, jak orzeczenie sądu stwierdzające nieważność, jednak w przypadku podjętych już przed dniem wprowadzenia powyższych zmian konkretnych czynności prawnych i uchwał sprzecznych z ustawą w dalszym ciągu istnieje możliwość podnoszenia zarzutu nieważności.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu, strony powinny ponieść jego koszty w takim stosunku, w jakim przegrały sprawę. Powód uległ w swoim żądaniu w 50% - w zakresie jednej z zaskarżonych uchwał, podobnie jak i pozwana spółka. Powód był zwolniony z mocy ustawy od kosztów sądowych w niniejszej sprawie. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz kwota 1 080 zł tytułem zastępstwa procesowego (§ 8 ust. 1 pkt 22) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265). Pozwana uległa w połowie swojemu żądaniu, zatem należało zasądzić połowę poniesionych przez nią kosztów procesu, czyli kwotę 548,50 zł, o czym Sąd orzekł w pkt III sentencji wyroku. Należy przy tym zaznaczyć, iż w niniejszej sprawie art. 106 k.p.c. nie miał zastosowania. Zgodnie bowiem z ułwalonym stanowiskiem doktryny: „(...) kiedy prokurator wytacza powództwo. Prokurator ma wtedy status strony, a zatem także w zakresie kosztów należnych stronie pozwanej w razie przegrania procesu powinien być traktowany tak jak strona. (...) Reguła wyrażona w art. 106 nie dotyczy przypadku, kiedy prokurator wytacza powództwo na podstawie art. 7 i 57 k.p.c.” (tak M. Kuchnie [w:] *Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie procesowe. Komentarz aktualizowany*, red. O. M. Piaskowska, LEX/el. 2022, art. 106).

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł w pkt IV i V sentencji wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. w zw. z art. 100 k.p.c. Na nieniszczone koszty sądowe w łącznej kwocie 10 000 zł złożyła się opłata sądowej od pozwu, od której uiszczenia powód jest zwolniony ustawowo. Uwzględniając, iż w połowie proces przegrała strona pozwana, połowę należnej opłaty należało pobrać od niej, zaś w pozostałej części koszty te obciążają Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Kielcach.

SSO Małgorzata Strączyńska